

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันปัญหาที่เกิดจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพอนามัยของมนุษย์ สิ่งมีชีวิตในทะเล ตลอดจนความเสียหายต่อการใช้ประโยชน์ทางทะเล ซึ่งไม่เฉพาะแต่ก่อให้เกิดความเสียหายในบริเวณที่ทิ้งเท่านั้น แต่ยังอาจขยายไปสู่รัฐอื่นๆ ที่ใกล้เคียงด้วย องค์การทางทะเลระหว่างประเทศ (International Maritime Organization: IMO) จึงได้จัดทำพิธีสารลอนดอน ค.ศ. ๑๙๙๖ ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการป้องกันมลภาวะทางทะเลเนื่องจากการทิ้งวัสดุเหลือใช้และวัสดุอย่างอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ (London Protocol, 1996 to the Convention on the Prevention on the Prevention of Marine Pollution by Dumping of Wastes and Other Matter, 1972) ขึ้น เพื่อให้รัฐภาคีมีกลไกในการกำกับควบคุมการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล โดยกำหนดกฎเกณฑ์การอนุญาตที่มีความแตกต่างกันตามประเภทของเสียหรือวัสดุอื่นที่จะทิ้งลงทะเล ทั้งนี้ เพื่อให้มีการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางทะเลและส่งเสริมการใช้ทะเลอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ประเทศไทยเห็นถึงคุณประโยชน์ของพิธีสารดังกล่าว และจะเข้าเป็นภาคีพิธีสารนี้ สมควรจะมีกฎหมายที่กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเลเพื่อเป็นการอนุวัติการให้เป็นไปตามพิธีสารนั้นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

การทิ้งเทตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่รวมถึงการทิ้งเทที่เกี่ยวข้องหรือเกิดจากการปฏิบัติการตามปกติของเรือ อากาศยาน แทนชุดเจาะ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล การกำจัดทิ้งหรือการเก็บของเสียหรือวัสดุอื่นที่เกิดจากการสำรวจการใช้ประโยชน์หรือกระบวนการผลิตทรัพยากรแร่ใต้ทะเล ซึ่งมีบทบัญญัติของกฎหมายอื่นควบคุมกำกับอยู่แล้ว และการวางวัสดุใดๆ ในทะเลเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้การกำจัดทิ้ง

“ของเสียหรือวัสดุอื่น” หมายความว่า สารหรือวัตถุทุกชนิดและทุกรูปแบบ

“มลพิษ” หมายความว่า การนำของเสียหรือวัสดุอื่นมาสู่ทะเลด้วยกิจกรรมของมนุษย์ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งทำให้เกิดหรืออาจเกิดผลกระทบที่เป็นอันตรายต่อทรัพยากรที่มีชีวิตและระบบนิเวศทางทะเล อันตรายต่อสุขภาพคน หรือเป็นอุปสรรคต่อกิจกรรมทางทะเลหรือการประมงและการใช้ทะเลด้านอื่นอย่างชอบธรรม การลดคุณภาพในการใช้น้ำทะเล

“การเผาในทะเล” หมายความว่า การจงใจกำจัดของเสียหรือวัสดุอื่นบนเรือ แทนชุดเจาะหรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล โดยการเผาไหม้ด้วยความร้อน ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการเผาที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติการปกติของเรือ อากาศยาน แทนชุดเจาะ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเลนั้น

“เรือ” หมายความว่า พาหนะทางน้ำทุกประเภท ไม่ว่าจะขับเคลื่อนเองหรือไม่ก็ตาม

“อากาศยาน” หมายความว่า พาหนะทางอากาศทุกประเภท ไม่ว่าจะขับเคลื่อนเองหรือไม่ก็ตาม

“ทะเล” หมายความว่า เขตน้ำทะเลรวมถึงพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวดินท้องทะเล

“ภาคีแห่งพิธีสาร” หมายความว่า ภาคีพิธีสาร ค.ศ. ๑๙๙๖ ว่าด้วยอนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันมลพิษทางทะเลอันเนื่องมาจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่น ค.ศ. ๑๙๗๒ หรือ ภาคีแห่งอนุสัญญาและพิธีสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันมลพิษทางทะเลอันเนื่องมาจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นซึ่งประเทศไทยเข้าเป็นภาคี

“ศาล” หมายความว่า ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่น

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมเจ้าท่า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแต่งตั้งให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับกับ

(๑) ราชอาณาจักรไทย ซึ่งรวมถึงทะเลอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะ และเขตไหล่ทวีปของราชอาณาจักรไทย ยกเว้นน่านน้ำภายใน

ทั้งนี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และ

(๒) เรือไทย ตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และอากาศยานไทย ตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศไทย

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “น่านน้ำภายใน” หมายความว่า น่านน้ำทางด้านแผ่นดินของเส้นฐานแห่งทะเลอาณาเขต

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับเรือและอากาศยานที่ได้รับความคุ้มกันตามกฎหมายระหว่างประเทศ

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันมลพิษทางทะเล เนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่น” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือน ผู้บัญชาการทหารเรือ และผู้แทนศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านทรัพยากรธรณี ด้านสมุทรศาสตร์ ด้านวิทยาศาสตร์ทางทะเล ด้านการท่องเที่ยว ด้านการประมง หรือวิทยาศาสตร์

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขาธิการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) เป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจ และความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในด้านต่างๆ ตามที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นข้าราชการการเมือง

(๕) เป็นกรรมการในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๖) เคยถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๑๑ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ หรือมาตรา ๙

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งตามวาระของกรรมการที่ตนแทน

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และแผนป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดแนวทางและให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกำกับดูแลการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการประเมินการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่น รวมถึงกำหนดคุณสมบัติของบุคคลหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องในการประเมินการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นที่ต้องได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนพิจารณาให้ความเห็นชอบในรายงานการประเมินการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่น

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดแทน หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ การประชุมคณะกรรมการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งของเสียหรือวัสดุอื่นต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องใด ห้ามมิให้กรรมการผู้นั้นออกเสียงลงคะแนนในเรื่องนั้น

นอกจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม การประชุมของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้นำระเบียบการประชุมคณะกรรมการมาบังคับใช้กับการประชุมของคณะกรรมการด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๕ ให้กรมเจ้าท่าทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ
- (๒) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อการจัดทำนโยบายและแผนป้องกันมลพิษทางทะเล เนื่องจากการทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่น
- (๓) ดำเนินการและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่น
- (๔) รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ และริเริ่มกิจกรรมหรือโครงการใดๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของคณะกรรมการ
- (๕) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่น
- (๖) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนป้องกันมลพิษทางทะเลเนื่องจากการทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่น
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒

การทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล และการเผาของเสียหรือวัสดุอื่นใดในทะเล

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

- (๑) ทิ้งทะเลของเสียหรือวัสดุอื่นลงทะเล จากเรือ หรืออากาศยาน แท่นขุดเจาะหรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล
- (๒) รับเอาของเสียหรือวัสดุอื่นไว้บนเรือหรืออากาศยานจากราชอาณาจักรไทยเพื่อการทิ้งทะเลในทะเล
- (๓) รับเอาของเสียหรือวัสดุอื่นไว้บนเรือไทยหรืออากาศยานไทยจากรัฐอื่นที่มีเขตอากาศพิสัยเพื่อการทิ้งทะเลในทะเล

มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดเผาของเสียหรือวัสดุอื่นในทะเล รับเอาของเสียหรือวัสดุอื่นไว้บนเรือหรืออากาศยานจากราชอาณาจักรไทยเพื่อการเผาในทะเล หรือรับเอาของเสียหรือวัสดุอื่นไว้บนเรือไทยหรืออากาศยานไทยจากรัฐอื่นที่มีใช้ภาคีแห่งพิธีสารเพื่อการเผาในทะเล

มาตรา ๑๘ ความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มิให้ใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีเหตุจำเป็นต้องรักษาความปลอดภัยต่อชีวิตมนุษย์ เรือ อากาศยาน แ่นซุดเจาะหรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล ไม่ว่าจะด้วยเหตุสุดวิสัยจากความรุนแรงของสภาพอากาศ หรือด้วยเหตุใดๆ ก็ตามที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตมนุษย์ ภัยคุกคามต่อเรือ อากาศยาน แ่นซุดเจาะ หรือสิ่งก่อสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล โดยที่การทิ้งหรือเผาของเสียหรือวัสดุอื่นในทะเลนั้น เป็นเพียงหนทางเดียวที่จะป้องกันมิให้เกิดภัยคุกคามดังกล่าว รวมถึงป้องกันอันตรายต่อชีวิตมนุษย์หรือสิ่งมีชีวิตในทะเล ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เพื่อดำเนินการตามเหตุจำเป็นดังกล่าว หรือ

(๒) มีเหตุฉุกเฉินจำเป็นที่ก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพมนุษย์ ความปลอดภัย หรือสิ่งแวดล้อมทางทะเล ทั้งนี้ ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เพื่อดำเนินการตามเหตุฉุกเฉินดังกล่าว

มาตรา ๑๙ ให้ผู้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖, ๑๗, ๑๘ หรือกระทำการฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต มีหน้าที่ขจัดของเสียหรือวัสดุอื่นใดที่ทิ้งเท ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด หากไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการขจัดของเสียหรือวัสดุดังกล่าว โดยเรียกค่าใช้จ่ายจากเจ้าของหรือตัวแทนเจ้าของเรือ อากาศยาน แ่นซุดเจาะ หรือโครงสร้างอื่นที่มนุษย์สร้างขึ้นในทะเล

หมวด ๓

การอนุญาตทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่นในทะเล

มาตรา ๒๐ การอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ต้องผ่านการประเมินการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่น ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการประเมินการทิ้งเทของเสียหรือวัสดุอื่น และการอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ มิให้เกินกว่าอัตราที่กำหนดท้ายพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๔

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ตรวจสอบสถานที่หรือพาหนะใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน ส่ง หรือนำออกนอกราชอาณาจักรหรือทำลายทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(๓) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน วัตถุ สิ่งของ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี

เมื่อตรวจค้น หรือยึดหรืออายัด ตาม (๒) หรือ (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลาว่างคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

มาตรา ๒๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕

มาตรการทางปกครอง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่เกิดมลพิษจากการทิ้งหรือเผาของเสียหรือวัสดุอื่นในทะเล หรือเกิดจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ภูกระทรวง หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งระงับการกระทำดังกล่าวจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง หรือเพิกถอนใบอนุญาตแล้วแต่กรณี

หมวด ๖

ค่าเสียหายเพื่อการลงโทษ

มาตรา ๒๕ ให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอันเป็นการลงโทษทางแพ่งเพิ่มเติมขึ้นจากจำนวนค่าเสียหายที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่เห็นสมควร หากข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ทิ้งหรือเผาอยู่แล้วของเสียหรือวัสดุอื่นนั้นเป็นของที่ไม่ปลอดภัย หรือมิได้รู้เพราะความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือเมื่อรู้ว่าไม่ปลอดภัยภายหลังทิ้งนั้นแล้วไม่ดำเนินการใด ๆ ตามสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหาย ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ผู้ทิ้งจ่ายค่าสินไหมทดแทนเพื่อการลงโทษเพิ่มขึ้นจากจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงที่ศาลกำหนดได้ตามที่ศาลเห็นสมควร แต่ไม่เกินสองเท่าของค่าสินไหมทดแทนที่แท้จริงนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่น ความร้ายแรงของความเสียหายที่ผู้เสียหายได้รับการที่ผู้ทิ้งเหตุถึงความไม่ปลอดภัยของสินค้า ระยะเวลาที่ผู้ทิ้งเพิกปิดความไม่ปลอดภัยของของเสียหรือวัสดุอื่น

ที่ทิ้งเท ผลประโยชน์ที่ผู้ทิ้งเทได้รับ สถานะทางการเงินของผู้ทิ้งเท การที่ผู้ทิ้งเทได้บรรเทาความเสียหายที่เกิดขึ้น ตลอดจนการที่ผู้เสียหายมีส่วนในการก่อให้เกิดความเสียหายด้วย

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๖, ๑๘ หรือฝ่าฝืนใบอนุญาตซึ่งออกให้ตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท และต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการจัดมลพิษที่เกิดขึ้น

มาตรา ๒๗ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและค่าใช้จ่ายในการจัดมลพิษที่เกิดขึ้น
